

tage sig af børnene, ligesom vi har en masse arbejdsløse bygningshåndværkere, vi kunne sætte i gang med at bygge nogle daginstitutioner. Så mulighederne er der. Det er kun et spørgsmål om politisk vilje.

I forhold til hvad man så gør, indtil man har fået pasningsgaranti, er problemet jo, at fru Charlotte Dyremose har indført en regel om, at arbejdsløses børn kommer bagest i køen. Når vi andre så siger, at det er et problem, så siger fru Charlotte Dyremose: Jamen det er ikke noget problem, for hvis de har særlige sociale problemer, så får de lov at komme forrest i køen.

Og der foretrækker jeg altså, at de arbejdsløses børn følger det almindelige køsystem og kommer i børnehave og vuggestue alle sammen. Det mener jeg er langt bedre. Så kan der være konkrete situationer, indtil vi har pladser nok, hvor man er nødt til at lade nogle komme forrest af socialpædagogiske grunde. Det er klart. Sådan har det altid været, også før regeringen gennemførte, at arbejdsløses børn skulle sættes bag i køen.

Men jeg vil ikke acceptere, at man siger, at løsningen på, at de arbejdsløses børn kommer bag i køen, er, at så piller vi dem med sociale problemer ud. Det mener jeg ikke er en rimelig måde at gøre det på. Jeg mener, at vi skal sikre plads til alle. Det er det, der er målsætningen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg er da glad for, at vi er enige om, at man godt kan få en socialpædagogisk friplads, og man også godt kan sætte børnene i daginstitution som en foranstaltning. Det er sådan, jeg hører fru Line Barfod.

Kan vi så ikke lige få slået fast nu en gang for alle, at der ikke er nogen, der bliver sat bagest i køen, men at der er nogle, der bliver trukket foran, og det kan betyde, at der går lidt længere tid, inden man kommer til, men det betyder ikke, at man kommer bagest i køen? Kan vi ikke lige få sat det på plads?

Så er jeg glad for det her med, at vi trods alt godt må tage nogle initiativer for de svageste, for ellers var mit næste spørgsmål til fru Line Barfod, om det så også bekymrer fru Line Barfod, at vi stempler nogle familier ved at give dem hel eller delvis friplads i daginstitutionerne, for det er jo situationen, at når man hjælper nogen, så er der en vis risiko for, at man så også føler, jamen hov, jeg får noget fra staten. Men det

mener jeg ikke er en stempling. Det mener jeg er en hjælp til nogle, der reelt har et behov.

Så er det ikke i orden, at vi reelt hjælper nogle af dem, der har de største problemer i vores samfund?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg mener, at økonomisk friplads er en nødløsning, så længe vi ikke har gratis daginstitutioner, og jeg mener, vi burde have gratis daginstitutioner, ligesom vi har gratis folkeskole, ligesom vi har gratis sundhedsvæsen.

I forhold til at komme bagest i køen er det muligt, at fru Charlotte Dyremose, hvis hun står i en kø, og der så er syv, der får lov til at gå ind foran hende i køen, ikke oplever, at hun bliver sat bagest. Men jeg må tilstå, at det gør jeg altså, hvis jeg står i køen, og der så kommer syv andre og får lov at gå ind foran mig. Så oplever jeg altså, at jeg bliver rykket ned bag i køen.

Og da det jo er sådan, at det heldigvis stadig er de fleste, der er i arbejde – på trods af, at denne regering gør, hvad den kan for at få arbejdsløsheden til at stige, så er det endnu ikke lykkedes at få flertallet til at være arbejdsløse, det er trods alt flertallet, der er i arbejde – så vil der være mange flere, der kommer foran i køen foran de arbejdsløses børn. Så kommer de altså bagest.

Anderledes forstår jeg ikke et almindeligt køsystem, men det kan jo være, at De Konservative og fru Charlotte Dyremose har opfundet en særlig slags kø, vi andre ikke kender.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Fru Charlotte Dyremose var så venlig at pege på, at denne regering har overtaget den tidligere regerings virkelighed, og derfor synes jeg, det måske er værd at påpege, at den tidligere regering skabte 170.000 ekstra pladser, og det betyder, at hvis man havde fortsat den prioritering, så kunne man sådan set have hevet stikket hjem og fået den pasningsgaranti, som vi nu pludselig alle sammen er enige om at vi skal opnå. Men tværtimod har man jo så lavet besparelser.

Derudover synes jeg godt, jeg kunne tænke mig at vide – fordi fru Charlotte Dyremose også siger, at fru Line Barfod sådan bare tror, at alle kan få, og jeg tror, det var med henvisning til spørgsmålet om flere ansatte i daginstitutionerne – om Enhedslisten synes, det ville være smart, hvis vi genindførte de servicejob, som re-